

Yön Harha

Malla Helenius

Runot ja veistokset

Yön Harha

Surullisten sielujen säkeitä

Malla Helenius
Runot ja veistokset

© 2021 Helenius, Malla

Runot, veistokset ja valokuvat: Malla Helenius

Taitto ja kuvankäsittely: Nils Krogell

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4650-9

Yön Harha

Surullisten sielujen säkeitä

Malla Helenius
Runot ja veistokset

Veistoksissa ja runomietelmissä
pohdin elämän mysteeriä, moninaisuutta,
ja ihmisen olemusta
syvällisesti, ja joskus kriittisestikin.

Maa	7
Aika	23
Yö	37
Matka	55
Mysteeri	69

Yhteinen vastuumme, pronssi, kivi: Lapis lazuli

Maa

AAMUNKAJO

*Aamu aukeaa raskaasti huoaten
ihmisten maille,
raukeana,
pitäen vielä kiinni
öisestä unohduksesta.*

*Taivaan punerrus
ennustaa ratkaisematonta kysymystä
elämän tarkoituksesta,
valon valloituksesta
kohti jokaista päivää.
Onko se loppuva kerran?
Ovatko ihmispoloiset taas unohtava
että yö saapuu
jokaisen päivän jälkeen,
vaivuttaa pimeyteen,
ja herääminen on vielä kaukana?*

MAAILMAAN HEITETTY

*Maailmaan heitetty ihminen,
pilvien tomusta,
meren pohjan sedimentistä,
tuulen puhurista,
maan syvästä sylistä,
loputtomasta avaruudesta,
tähtien kirjosta.*

*Mitä tekee ihminen elämällään?
Syntyy.
Itkee.
Nauraa.
Huokailee.
Taistelee.
Raataa.
Suree.
Kaipaa.
Mahtailee.
Etsii täyttymystään.
Kääntyy itseensä;
mietti
oliko kaikki sen arvoista.*

*Vaihuu mereen,
maan syliin,
lentää tuulen mukana pilviin,
avaruuden aukkoihin,
tähtien tomuun.*

MAANI – MITÄ ANNAT.

*Makasin maan alla.
Ihmiset kävelivät sydämeni yli;
miten sitä särkikään.*

*Oi maani,
mitä minulle annat?
Tuskaa huutavat lapsesi,
kasvusi hedelmät.
Musta maani,
käsivarsistasi kasvavat puut,
linnut vaikenivat oksillansa,
vatsasi päällä ruoho vihertää,
mutta yksikään kukka ei kasva.*

*Toivon kyyneleet kostuttavat hautaani.
Tuuli hulvahtaa maan ylitse.
Yö laskeutuu harsona ilmoista alas.
Tuuli vaikenee,
sen viimeinen huokaus
vaipuu mullan alle voipuneena.*

*Oi maani,
mitä minulle annat?
Sylisi syvyyksiin kätken sydämeni.*

*Kun kuu nousi taivaalle
ja nosti vuorovedet,
niin koko maailma kyynelehti,
ja minäkin itkin.
Itkin sieluni syvyydestä,
eikä kuu minua lohduttanut,
vaikka kuinka
sitä kohti kurotin.*

Kuvanveistäjä Malla Heleniuksen
ensimmäinen runokirja
kuvitettuna omilla veistoksilla.

Runot ovat syntyneet
veistoksia tehdessä
ja muinakin aikoina
matkan varrella.

BoD

www.bod.fi

ISBN 978-952-80-4650-9